

A Brassói Ujlap előfizetési ára:

egész évre K 12.—
 félévre „ 6.—
 negyedévre „ 3.—
 egy óra „ 1.—

Egyes szám ára 4 fillér.

BRASSÓI UJLAP

TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik vasár- és ünne-
 napok kivételével minden nap
 :-: :-: délután 6 órakor. :-: :-:

Hirdetéseket felvesz a kiadó-
 hivatal, Kolostor-utca 29. sz.
 Hirdetések díjszabás szerint.

Szerkesztőség: KOLOSTOR-UTCA 29. SZ.
 TELEFON: 110.

Felelős szerkesztő: BUSZEK BÉLA.
 Főszerkesztő: DR. WASYLKIEWICZ VIKTOR.

Kiadja: ÉGETŐ TESTVÉREK NYOMDÁJA.
 Kiadóhivatal: Kolostor-utca 29. sz. alatt (udvarban.)

Katholikus népszövetség.

Egy rövid szavu meghívót közölt lapunk tegnapi száma, de amely harci riadó azok számára, kik azt megértik. Megjött az ősz s minden vonalon vége a nyugalomnak, üdülésnek, pihenésnek s kezdődnie kell a munkának, a becsületes, fárasztó, de áldást s boldogságot fakasztó munkának.

Az iskolák, műhelyek, hivatalok tele vannak már mozgó, nyüzsgő, dolgozó emberekkel, az időjárás a föld népét is bekényszeríti a falak mögé téli munkájára.

És ebben az örök mozgásban veszi fel újból zászlóját a kath. népszövetség is, mely ebben a városban eddig is tekintélyes eredményeket tud felmutatni.

Alig pár év előtt kezdte meg városunkban működését a kath. népszövetség, s ma tekintélyes csapat áll zászlója alatt. Ám itt megállni csak fél munka volna, mely nem vezetne célra. Tovább kell lengetni azt a zászlót, még több harcost gyűjteni alája s ha úr és munkás kezét fognak egymással a keresztény társadalom kiépítésén, meg lesz az eredmény, a boldogító, a felemelő restauráció nagy munkája.

Mert ez kell nekünk, ezt akarjuk, ez a célunk.

A magyar társadalom életén ma még bizonyos nyomott hangulat uralkodik. Vágyunk valami után, tisztább léghő után, érezzük, hogy szükségünk van erre, hogy e nélkül elveszünk és elpusztulunk, de még nincs elég erőnk. Még a saját embereinkben se bizhatunk eléggé. Mi még nem ismerjük egymást s így nem is tudjuk becsülni, nálunk még éles különbség van a kesztyűs ur és a kérges kezű munkás közt, mi még a társadalmi állások szerint osztogatjuk becsülésünket s nem a munka s a lélek benső értéke szerint. Rajtunk még erősen uralkodnak a társadalmi előítéletek, melyeknek rabjai vagyunk s nem tudjuk még az emancipáció korában se egészen kiragadni magunkat hatásuk alól; mi még a kezdet kezdetén vagyunk abban, hogy egészséges társadalmi életünk legyen; mi még félünk s ezért hallgatunk az idegen befolyásra. De éppen ezért kell a népszövetség, hogy egyesüljön abban a nép minden rétege; ismerjék fel egymást, kiknek egy a céluk: a keresztény Magyarország boldogsága s megismerve, becsülje az ur a munkásban dolgozó társát s a munkás a nadrágos emberben jószándéku és jóakaratu irányítóját; hogy omoljanak össze a társadalmi kasztok közé mesterségesen

emelt falak; hogy a munka s a lélek értéke, a becsületesség szerint mérlegeljük az embert; hogy legyen e tömörülésben erő arra, hogy az idegen s nem egyszer társadalmi életünkre káros befolyásokkal szemben felvegyük a harcot s győzelemre vigyük azokat az irányító s boldogságot, megelégedést sugárzó keresztény eszméket, melyek alapjai s fenntartói voltak a multban egészséges társadalmi életünknek s melyek egyedül lehetnek biztosítékai jövő boldog, keresztény Magyarországunknak.

S azért kell a munkát megint felvenni a testvéri becsülés, egyesülés s szeretet jegyében. A keresztény restauráció nagy munkájában nem egyre, de nem is százra vár csupán a munka; nem is az intelligenciára, vagy nadrágos emberre csupán, hanem mindenkire, minden egyesre, kinek szívében fekszik nemzetünk s hazánk sorsa, ki megérzi s megérti, hogy mint a multban, úgy a jövőben is a keresztoltalma alatt lehet nagygyá, boldoggá ismét a magyar nemzet; ki érzi s megérti, hogy a hazaszeretet féltett s féltve őrzött virága csak az Istenszeretet s a vallás — bármely komoly felekezethez tartozzuk is — termőföldjében lehet életképessé; erőssé és illatozóvá.

T Á R C A.

Refleksziók a bécsi eucharisztikus kongresszushoz.

— A Brassói Ujlap eredeti tárcája. —

A napokban végbement bécsi eucharisztikus kongresszus oly káprázatos, egyedül álló látványt nyújtott, minőt még a legfényesebb fölvonulásokhoz szokott ősi császárváros sem látott. A páratlan manifessztáció minden szónál ékebben igazolta, hogy az ősi hit, melynek talpköve az oltári szentség kultusza még nem halt ki a szivekből s csak kedvező alkalomra vár, hogy hatalmas lánggal csapjon ki rejtekéből. Az ünnep megragadó külsőségeit, azt a ragyogó keretet, melyben az lefolyt, élénk színekkel megfestették a napilapok tudósításai. Nem akarván ismétlésekbe bocsátkozni, minderről ezuttal nem írunk. De van egy figyelemreméltó körülmény, melyet tudtunkkal senki sem domborított ki, pedig megérdemli a fáradságot, hogy kissé foglalkozunk vele.

Aki a kongresszus, valamint általában a katolikus nagygyűlések lefolyását a más gondolkozásuak, kivált a szabadgondolkodók

és szociáldemokraták tanácskozási módjával összeméri, nagyon érdekes tényeket állapíthat meg.

Katholikus részen nincs ingerültség, semmi láрма, gyalázkodás vagy fenyegetés. Itt minden nyugodt, előkelő és méltóságteljes. Az ugynevezett destruktív elemek tanácskozása mindig lármás, támadó és fenyegető. A mi gyűléseink ege tiszta és felhőtlen; az ellentáboré sötét fellegekkel terhes, melyekből villámok cikáznak, mennydörgés moraja hallszik.

Az az óriási tömeg, melyet legutóbb Bécsben láttunk, föl nem mérhető erőt és hatalmat képviselt, főleg ha hozzávesszük a hivatalos hatalmat, mely ez alkalommal teljes odaadással a kath. táborhoz szegődött. Ha ezt az impozáns tömeget nem a vallásosság, igazság és emberséges érzés hatja át, ha ellenségeipéldáján indulva boszuvágyának, gyűlöletének szabad folyást enged, ha a rajta esett számtalan sok bántalom megtorlását megkísérli, mit gondolnak, mekkora terror lett volna képes kifejtetni? Ez esetben szomorú napok viradtak volna a mi szabadgondolkodóinkra és csatlósainkra. Ámde az az óriási tömeg, mely hitéért kész volt a legnagyobb áldozatot hozni, óvatosan került

minden oly cselekedetet, amelyet bárki-sértésnek vehetett volna. Az elhangzott beszédek áradatába nem vegyült egy disszonáns hang sem, egy izgató szó, nem sok, de ennyi sem hangzott el, a katolikusok nagy sokadalmától békében aludhatott az is, aki nemcsak nem rokonszenvez velünk, de nyíltan lázít ellenünk.

Mennyire más ellenségeink eljárása! Tanácskozmányaik programja a legféltetlenebb izgatásban, rágalomban és a gyűlölet felkeltésében merül ki. A dühös kifakadásokkal rendesen nem elégszenek meg, hanem az erőszak minden nemét alkalmazásba veszik. Terrorjuk kezdődik az ablakok beverésével és végződik a legvérengzőbb forradalommal. A gyászos emlékü Ferrert, a szabadgondolkodók szentjét, hiába igyekeztek egyszerű, álmódzó, tisztán elméleti anarkistának föltüntetni. Vérengző fenevad volt ő, aki csöcselékével gyilkoltatott, templomokat gyújtatott fel, sőt telhetetlen dühében anynyira ment, hogy az elhunyt apácák porladó csontjait a kriptákból kihányatta. Kihallgatásakor pöffeszkedő cinizmussal vallotta meg, hogy pap soha sem vétett neki, mert hát nem is ismerték egymást, de agyonlőtte azért, mert pap volt s mint ilyen egészen

Egyesülnünk kell tehát a népszövetség zászlója alá mindnyájunknak, fel kell vennünk a munkát s folytatnunk kell becsületes szándékkal, egyetértéssel, elnéző, megbocsátó s támogató szeretettel. Keresnünk kell a kapcsolatokat, melyek összekötnek s nem azokat, melyek szétválasztanak, keresnünk kell egymásban a jót (s ugyan kiből nem volna egy csepp jó is?), melyet becsülni tanulunk, hogy kiirihassuk egymásból keresztényi szeretettel a gyomot.

S így érezni fogjuk, hogy mindnyájan együvé tartozunk, mindnyájan annak a nagy családnak — Isten családjának — vagyunk tagjai s így megismerve s a megismerésben becsülve egymást, szabad lesz remélnünk, hogy felvirrad még valaha a magyarrá. (Nó)

Megtalálták Schweidel és Lázár tábornokok csontjait.

Az 1848 éltető és lelkesítő szellője érintette lelkünket, mikor Aradról az a hír kapott szárnyra, hogy sikerült megtalálni Schweidel József és Lázár Vilmos 48-as magyar tábornokok csontjait. Most, hatvan s egy néhány esztendő múltával is a kegyelet és hála érzelmei fakadnak fel a magyar ember szívében s lelki szemünk előtt megújul ismét az a csodás, szép idő, mikor egyé lett a nemzet minden fia, mikor magyar és idegen a szabadságért küzdve csak egy jelszót ismert: Előre! s mikor ez az „Előre” annyi dicsőséget, annyi győzelmet szerzett a magyarnak, de azután annyi vért, annyi áldozatot, annyi fájdalmat és oly sok könnyet.

De ma, — mikor a jó hírt halljuk, — mindezek elenyésznek; ma, mikor nem harcban, hanem becsületes munkában egyesülnek az egy haza gyermekei, ma csak leborulni tudunk azok előtt a csontok előtt s könnyeinket hullatjuk rájuk, a hála s kegyelet könnyeit s lelkünkben az áldó imádság száll fel

más világnézetet vallott, mint ő. Ez az eset néhányszor megismétlődött. A napilapok, melyeknek legnagyobb része ellenséges kezében van, az esetet vagy agyonhalgatták, vagy csak néhány sorban emlékeztek meg róla, mint valami közönséges napihírről. Jó! De kérdem, mit csináltak volna ezek a napilapok, ha pl. Bécsben egy kongresszusi tag leült volna, teszem azt, egy szabadkőművest? Lett volna olyan fülsiketítő láрма, hogy ez a vén földgolyó csak úgy rengett volna belé! Pedig se több, se kevesebb nem történt volna, mint ami az ellentáborban már megtörtént és aminek semmi különösebb jelentőséget nem tulajdonítanak, mert nem akarnak.

A francia szabadkőműves uralom néhány év előtt teljesen kifosztotta az egyházat, elrabolta minden vagyonát és nyakra-főre gyártja azokat a törvényeket, melyekről azt hiszi, hogy az egyházat végképp tönkre teszik.

Jó! Ujból kérdem, mit szólnának a francia szabadkőművesek, ha a katolikusok ott ismét visszaszerezvén régi pozíciójukat, ők is elvonnák a szabadkőművesek összes birtokait és olyan törvényeket hoznának, hogy vagy a szabadkőműves eszméknek kellene hátat fordítani, vagy ki kellene vándor-

s a kegyelet emlékezése azokért, kik oly nagyok voltak, oly hősök s csodások a hazaszeretletben.

Mint aradi hireink mondják, már régóta folyik a kutatás Schweidel és Lázár tábornokok holttesteinek feltalálása iránt, melyet Varjassy Árpád aradi tanfelügyelő vezetett. Sokáig kétség volt az iránt, hogy az aradi vár mely helyén történt a kivégzés, mert — mint tudvalevő dolog — kilencet a bitón végeztek ki, négyet pedig — köztük Schweidel és Lázár tábornokot — föbelőttek. Az agyonlőtt négy tábornok közül csak a Schweidel és Lázár holttestét kellett keresni, mert Kis Ernő és Dessewffy holttestét a kivégzés után elszállították.

A kutatás nagyon lassan haladt az esős idők miatt. Végre augusztus vége felé siker koronázta a kutatók fáradságát, mert mintegy másfél méter mélységben a kivégzés helyén, melyet a katonai leírások alapján egész biztonsággal megállapítottak, tisztán tárult fel négy sir, melyek közül kettő üresen állott, kettőben pedig csontokat találtak. A csontok helyzetéből meglátszott, hogy a holttesteket minden rendszer nélkül, egyszerűen bedobták a sírokba. —

Varjassy már ekkor biztos volt az eredményről, de azt nem publikálta, míg minden kétséget kizárólag, be nem bizonyosodik s így tovább folytatta az ásásokat, de több sírra nem akad az egész környéken s így kétségtelemnélvő lett, hogy a csontok Schweidel és Lázár maradványai.

Mint hírlik, a csontokat ideiglenesen Domány József aradi szőlőbirtokos családi sírboltjába fogják elhelyezni, ki e helyet önként felajánlotta addig, míg a magyar társadalomnak módjában lesz a két hős porlandó csontjait, a nemzet e drága ereklyéit emlékhöz méltó helyen elhelyezni. (Nó.)

Vidéki előfizetőinkhez.

Vidéki előfizetőink közül még többen vannak hátrálékban. Tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátrálékaikat beküldeni, ellenkező esetben kénytelenek vagyunk a lap további küldését megszüntetni. **A kiadóhivatal.**

rolni az országból, mint a szegény francia szerzeteseknek?

Ha egy katolikus kormányzat így lépne föl a páholyok ellen, ezek természetesen semmit sem szólhatnának, mert hisz a saját tulajdon rendszerük értelmében bánnának el velök. Amit ők tettek a katolikusoknak, ugyan azt tennék ezek is nekik. Se többet, se kevesebbet.

De a katolikusok sohasem ragadtatják magukat igazságtalan lépésre, még akkor sem, ha velök szemben a legnagyobb jogtalanság és igazságtalanság történt és még akkor sem, ha erre elegendő hatalmuk van. A katolikusok mindig az igazság és szeretet terén maradnak, azért gyüleseik is mindig nyugodtak, a gyűlölet és szenvedelemtől mentesek; az ellentábor híveit hamis jelszavak és durva ösztönök mozgatják, azért gyüleseik is lármások és féktelenek. Az egyik erejét csak a jog korlátain belül érvényesíti, a másik kész a legotrombább igazságtalanságra, ha erejében bizakodhatik. Ez a különbség a kettő között

N. I.

HIREK.

Meghívó.

A Brassói Keresztény Szoc. Szervezetek

1912. évi szeptember hó 25-én este 8 órakor a rajzteremben távozó kerületi titkáruk, **Frühwirth Mátyas tiszteletére családi estélylyel egybekötött**

diszkozyulést

tartanak kellemes és kedves programmal.

Ezuton is meghívjuk tagjainkat a részvételre.

A ker. szoc. szervezetek közös választmánya.

Adomány. N. N. ma két koronát küldött szerkesztőségünkhöz kath. célokra. Rendelési helyére juttattuk.

Majláth gróf helyett Fetser. Nagyváradról írják: Fetser Antal felszentelt püspök ma Erdélybe utazott, hogy a gyengélkedő gróf Mailáth Gusztáv Károly erdélyi püspök helyett, felkérése folytán, az erdélyi bányavidéken a bérmlás szentségét kiosssa. Bérmlautja előreláthatólag két hetet vesz igénybe.

Kisdédövő a vak gyermekek részére. A brassói kir. tanfelügyelőség a kultuszminiszter alábbi felhívását küldte lapunknak, melyet különösen ajánlunk olvasóközönségünk figyelmébe. „A néhai hidaskürti Nagy Sándor által hagyományozott 100.000 koronából, a vak gyermekek részére felépített hazánkban az első óvó: ahová az 5—7 éves kora vak gyermekek f. évi szeptember hó elsejétől kezdve már felvételt nyerhetnek. Az óvóban, — igazolt szegénység alapján — nem, vallás és nemzetiségre való tekintet nélkül, olyan 5—7 éves kora vak gyermekek nyerhetnek felvételt, akik a vakságon kívül más testi, vagy szellemi fogyatkozásban nem szenvednek. A felvett növendékek az óvóban szakszerű oktatás, nevelésben és megfelelő gondozásban részesíttetnek. A felvétel iránti kérvények a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz címezve, a vakok budapesti kir. orsz. intézete igazgatóságához (VII., István-út 95. sz.) nyújtandók be, ahol a felvételre vonatkozó mindennemű utbaigazítás is megszerezhető. Budapest, 1912. augusztus hó 27-én. — A miniszter helyett: Váray Szabó s. k. államtitkár.”

Az erdélyi interurbán telefonforgalom fejlesztése. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter értesítette az O. M. K. E.-t, hogy Kolozsvár—Dés—Zilah, Kolozsvár—Szászrégen, Brassó—Fogaras között még ez év folyamán új telefon összeköttetést létesít.

Háborus riadalom Szerbiában és Bulgáriában. Belgrádban városszerte rémhírek keringenek, hogy egy napon belül kitör a háboru Törökország ellen és a szerb hadsereg Bulgáriával együtt fog harcolni. A kereskedők, akiknek üzleti érdekeik ezek a minduntalan felmerülő rémhírek veszélyeztetik, küldöttséget menesztettek Pasics miniszterelnökhöz, hogy megnyugvást találjanak. A miniszterelnök azt felelte, hogy nincs háborus veszedelem. Növeli az izgatottságot a Stampa mai feltűnő közlése, amelylyel egyenesen a kormányhoz fordul, hogy tájékoztassa a közvéleményt, vajjon csakugyan háboru lesz-e, vagy pedig szüntesse be azonnal a katonai készülődéseket.

Honvéd lóvásár Brassóban. A marosvásárhelyi m. kir. 9-ik honvédhuszárezred lószükségleteinek fedezése végett Brassóban a Transsylvania előtt 1912. október hó 22-én és november hó 3-án pótlóvásár fog tartatni.

Uj zuhanó ernyő. Fischamendben uj zuhanó-ernyőt próbáltak ki, báró Okdolek Adolf kapitány találmányát, amely ugy van szerkesztve, hogy a repülőgépre alkalmazva, automatikusan működik, ha az aeroplan hirtelen zuhan. A próba fényesen sikerült. Schleier altábornagy a hadsereg közlekedési dandárának parancsnoka több ily ernyőt rendelt a katonai aviatikai csapatok részére.

Detektívszolyát a vonaton. Az utóbbi időben mind vakmerőbben operálnak a vasuti tolvajok, az utazó zsebmetszők s egymásután követik el veszedelmes lopásaikat. Az utasok egyáltalán nincsenek tulságos biztonságban, az alvó utas pedig igen sokszor arra ébred, hogy kifosztották. Hosszas figyelés után megállapították, hogy a gonosztevők kipróbált módszerekkel dolgoznak. Nick Carter és a mozi bőven megajándékozta őket ötletekkel s legujabb trükkjük a kábitó cigaretta. Furcsa találmány. Ugy készítik, hogy egy-két szippantásnyi dohány van csak a hüvelyben. A rendszerint elegáns fosztogató uri allűrrel jelenik meg a fülkében, a hol egy-két utas tartózkodik. Rágyujt, néhányat szippant, az égő cigarettát a hamutartóba teszi. A papír ég, ég, szépen sziporkázva, füstölögve, a jómadár pedig a folyosóra lép. Most már a kábitószer illata árad szét, s rúillepedik a szempillákra, a tüdőre. Mire a cigarettás ur pár perc múlva visszatér, mély álomba merültek az utasok. Főképezek a cigarettás gazemberek dolgoznak a vonatokon. Az utasok fosztogatásának most a Máv. igazgatósága hathatós módon akarja elejét venni. Rezervált rendeletet küldött a budapest—bécsi, budapest—fiumei és budapest—predeáli fővonalak állomásaira, hogy a szolgálatot tevő tiszt a kalauzzal járja végig a kocsiakat s figyelje meg a gyanus körülményeket. Ha gyanura oka van, jelentést kell tennie, sürgős szükség esetén a forgalmit maga intézkedhetik. Menetközben a kalauznak is megfigyeléseket kell tennie s esetleges észleleteit a nagyobb állomásokon jelenteni. Az államvasutak igazgatósága azzal a tervvel is foglalkozik, hogy a vasuti fülkékről, az összes személykocsikról, leszerelteti a függönyöket s a főbb vonalakon mozgó detektívszolgálatot létesít.

Katonai fervek. A hadvezetőség át akarja alakíttatni a kézi lőfegyvereket. Most folynak a lövőkísérletek olyan kézi fegyver-lövedékekkel, amely leeséskor szétrobban. E lövedék alkalmazásának az volna a célja, hogy a távolságbecslést megkönnyise és biztonságossá tegye, mert az eddigi, nem robbanó lövedék, kivált nedves talajon semmiféle támpontot nem nyújtott a lőtávolság megbecslésére. Amennyiben a most folyamatban levő kísérletek beválnak a hadvezetőség az összes kézi lőfegyverek átalakítását fogja elhatározni.

A görög katolikus püspökség. Az uj görög katolikus püspökségért folyó harc most már végleg eldőlt. Hajdudorog, Nyiregyháza és Debrecen versengtek érte. Szabolcs-vármegye főispánja kormánykörökben is interveniált Nyiregyháza érdekében és olyan választ kapott, hogyha Hajdudoroghoz csatolt egyházközségek két harmada Nyiregyháza mellett nyilatkoznék, remény lehet arra hogy a püspökséget Nyiregyháza állítja fel. Most aztán a kormány végleg Hajdudorog mellett

döntött. Domahidy Elemér debreceni főispán Budapesten érdeklődve a görög katolikus püspökség elhelyezése iránt, Jeszenszky Sándor államtitkár a leghatározottabban kijelentette előtte, hogy a püspökség dolgában megtörtént a végleges elhatározás Hajdudorog mellett. A „Politikai Híradó“ tudósítója előtt a főispán a következőket mondotta: „Az államtitkár urtól nyert biztos információim szerint, a püspökség székhelyét a kormány Hajdudorogon hagyja. Különben is ez a méltányosság és igazság követelménye, A dolgon változtatni nem lehet, ez már „fait accompli.“ A döntést nemsokára hivatalosan is publikálni fogja a kormány. Ezután rövid idő kérdése az is, hogy a király kit nevez ki az uj hajdudorogi görög katolikus püspökség fejének. A legnagyobb esélye Jaczkovics Mihály hajdudorogi püspöki vikáriusnak van.“

A Transsylvania kávéházban naponként Kosty Miklós hírneves zenekara játszik.

Varrónők

házhoz ajánlkoznak.

Cim a kiadóhivatalban.

Színház.

Heti műsor:

Kedd: A bagdadi nő. Fái Flóra jutalomjátéka.

Szerda: Mayerék.

Csütörtök: A makrancos hölgy. — A brassói szinkör-alap javára.

Péntek: Sziklai József jutalomjátékául: Nagy diákok.

Szombaton: A kis barátnő.

Vasárnap délután: Cigányszerzem; este: A kis barátnő.

Hétfőn: A varázskeringő. Bucsuelőadás.

Táviratok.

Bécs, szept. 24.

Az ellenzék delegációellenes törekvése rosszul ütött ki s semmiféle eredményt nem szült. Próbálkoztak ugyan azzal, hogy a delegáció jogosságát megtámadják, de minden eredmény nélkül s így egy részük rögtön vissza is utazott Budapestre.

A többiek Bécsben maradtak, hogy a külügyi tárgyalásokat végighallgassák, de erre az ülésre nem bocsátottak ki jegyeket senkinek. A bécsi szocialisták is cserben hagyták az ellenzékét. Beöthy alelnök oly kijelentést tett, hogy a kormány s az elnökség kényszerítve volt az erősebb fellépésre, mert egyébként nem lehetett a képviselőház munkarendjét helyreállítani.

Budapest, szept. 24.

A „Neues Pester Journal“ cáfolja azt a híresztelést, mintha Lukácsnak a király a történekeért rosszalását fejezte volna ki, ellenkezőleg, a munkapárt működésével a legnagyobb mértékben meg volt elégedve s csupán azt kívánta

az uralkodó, hogy a béke mielőbb helyreálljon.

A „Budapesti Hírlap“ szerint az ellenzék bécsi szereplése bár nem sikerült, mégis hatása az irányadó körökre meg volt s alighanem meg lesz az eredménye is.

Konstantinápoly, szept. 24.

Az olasz flotta megjelenése Tripolisz előtt kétségtelenné teszi, hogy a béke nem jöhet létre.

Szófia, szept. 24.

Ugy itt, mint más városokban a lakosság nagyon ellene van a háborúnak. —

Belgrád, szept. 24.

A kormány hivatalosan s a leghatározottabban megcáfolta az esetleges kitérő háborúról szóló híreket. A rezervisták összehívását tisztán adminisztratív szempontból mondja szükségesnek s azt el is rendelte.

Bécs, szept. 24.

A delegáció ünnepélyes fogadásánál Ófelsége az elnök üdvözlő szavaira a következőket mondta: Megelégedéssel fogadom az Önök hűségének ezen bizonyítékát, s ezért legforróbb köszönetem fejezem ki. A mi helyzetünk a jelenben a többi hatalmakhoz minden tekintetben a legbarátságosabb. Támogatja ezt a német birodalommal s Olaszországgal több év óta tartó meleg szövetség, mely egyöntetűen törekszik arra, hogy a béke a népek közt fenntartassék. Helyeslő szimphatíval kísérjük az olasz és török államférfiak törekvését arra, hogy a biztos békének alapfeltételeit megtalálják. Külügyi politikánk a hatalmaknál is elérte azt, hogy most mindeniknek az a kívánsága, hogy a status quo a balkánon fenntartassék s ezáltal a nyugalom biztosittassék s ez okból vált szükségessé ugy a hadsereg, mint a hadi tengerészet kibővítése. De ezekben nagy körültekintéssel jártunk el mindkét állam anyagi helyzetére s csupán a feltétlenül szükségesekre szorítottunk. Az önök áldozatkészsége által haditengerészetünk oly helyzetbe jutott, hogy megállja helyét a nagyhatalmakkal szemben. A bizalomtól lelkesítve, hogy Önök feladatukat teljesítik, munkájukra áldást kérek s üdvözlöm Önöket.

Tanuló fiuk

felvétetnek az

Égető Testvérek

könyvnyomdájában.

**A Brassói
Népszövetségi Takaré- és Hitelszövetkezet
a kis emberek
takarékpénztára.**

Brassó, Kolostor-u. 23. I. emelet.

Egy üzletrész ára 30 korona,
ami 20 filléres részletekben
3 év alatt törleszthető. — —

Elfogad kis takarékbetéteket.
Kölcsönt nyújt előnyös fel-
tételek mellett. : : : :

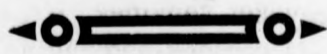
Nyitva minden szerdán és szombaton d. u. 4 órától 6 óráig.

FIGYELEM!!

**Égető Testvérek
könyvnyomdája**

Kolostor-u. 29. sz. alatt van.

**1912. október hónapban Kapu-utca 45. szám alá
helyeztetik át.**